Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 30. Warszawa, dnia 20 października 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu" — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał IV-ty r. b., która wynosi zł 5.00, z dodatkiem zł. 7.00.

Organizacja władz.

317.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 września 1927 r.

w sprawie przywrócenia Urzędu Katastralnego we Wrześni w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. Dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. r. 1922 Nr. 4, poz. 19) oraz na mocy § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1925 r. w sprawie zmiany kompetencji Ministra Robót Publicznych i Ministra Skarbu odnośnie do spraw katastralnych w Województwie Poznańskiem i Pomorskiem (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 691) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tworzy się Urząd Katastralny we Wrześni z terytorjalnym obszarem działania, obejmującym powiat polityczny Wrześni.

§ 2.

Z pod zakresu działania Urzędu Katastralnego w Środzie wydziela się terytorjalny obszar powiatu politycznego Września.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1927 r. i z tym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski Nr. 218 z dnia 23 września 1927 r., poz. 555).

318.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 września 1927 r.

w sprawie upoważnienia Urzędu Celnego w Mikaszewiczach do wystawiania kwitów wywozowych.

Upoważnia się Urząd Celny w Mikaszewiczach do dokonywania odprawy celnej w wywozie maszyn i narzędzi rolniczych i odlewów żeliwnych oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów do uiszczania cła w myśl rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 109, poz. 776 i Nr. 123, p. 880 z 1925 r., oraz przepisów wykonawczych do tych rozporządzeń, ogłoszonych w „Monitorze Polskim" Nr. 285, poz. 1203 z 1925 r. i Nr. 27, poz. 71 z 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski Nr. 211 z dnia 15 września 1927 r., poz. 544).

319.

OKÓLNIK D. VI. L. 19197/3503/1/27.

Używanie Kontroli skarbowej do innych czynności służbowych.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV (wszystkie) i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

W myśl postanowień § 31 rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 24 czerwca 1925 r. o organizacji Kontroli skarbowej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 27, poz. 581) Urzędy Podatków i Opłat skarbowych oraz władze celne zwracają się z żądaniem współdziałania urzędników Kontroli skarbowej do Naczelnika Urzędu skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych, który wyda dalsze polecenie.

Przez używanie urzędników Kontroli skarbowej do innych czynności służbowych nie może być narażona na uszczerbek właściwa służba tychże urzędników (§ 1 ust. 1).

Ponieważ Kontrola Skarbowa podczas kampanji gorzelnianej, oraz produkcji cukru, t. j. w czasie od 1/X jednego roku do 1 maja następnego roku musi poświęcić jaknajwięcej czasu nadzorowi przedsiębiorstw akcyzowych, a w szczególności gorzelniom, rektyfikacjom, browarom i cukrowniom, przeto aby nie osłabiać tempa pracy wymienionych organów, a przez to nie narażać Skarbu Państwa na uszczerbek w dochodach z podatków pośrednich i monopoli, Ministerstwo Skarbu zarządza, że inne Wydziały władz skarbowych II instancji mogą korzystać z usług Kontroli skarbowej w powyższym okresie czasu tylko w wypadkach wyjątkowych, stosując się ściśle do postanowień § 31 powyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu o organizacji Kontroli Skarbowej.

Z uwagi, że Inspektor ministerjalny, p. Kulwieć podczas lustracji stwierdził, że w niektórych okręgach administracyjnych Izb skarbowych przedsiębiorstwa, podlegające nadzorowi akcyzowemu prowadzone są bądź to bez świadectw przemysłowych, bądź też na podstawie świadectw niewłaściwych, którą to okoliczność tak Urzędy skarbowe Akcyz i Monopoli Państwowych, jak i organa Kontroli skarbowej wcale nie badały, a w najlepszym razie zadawalały się okazaniem jakiegokolwiek choćby nieodpowiedniego świadectwa przemysłowego, Ministerstwo Skarbu poleca Izbie skarbowej (Wydział skarbowy) wydać bezzwłocznie zarządzenia, aby Urzędy skarbowe Akcyz i Monopoli Państwowych, oraz organa Kontroli skarbowej przy sposobności rewizji zakładów przemysłowych i handlowych podlegających nadzorowi akcyzowemu w interesie Skarbu Państwa samorzutnie badały czy wymienione przedsiębiorstwa posiadają należyte świadectwa przemysłowe, a w razie stwierdzenia niewłaściwości komunikowały o tem niezwłocznie władzom podatkowym (Urz. sk. Pod. i Opłat Sk.) bez oczekiwania specjalnych zarządzeń.

Warszawa, dnia 7 października 1927 r.

Podsekretarz Stanu.
(—) Dr. *T. Grodyński.*

320.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W okręgu Izby Skarbowej w Łodzi uruchamia się z dniem 1 września r. b. w Tomaszowie Mazowieckim ekspozyturę Brzezińskiego Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych oraz pomocniczą kasę do poboru podatków i opłat.

Ekspozytura Urzędu Skarbowego podatków i opłat oraz pomocnicza kasa obejmować będą rejon miasta Tomaszowa Mazowieckiego.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Nazwę „Urząd celny I kl. przy linji kolejowej wąskotorowej z ekspozyturą przy drodze kołowej Redensblickschacht" z dniem 15-go sierpnia 1927 r. zmienia się na „Urząd celny Kopalnia Florentyny (Szyb Reden)".

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1927 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) Dr. *Rasiński.*

Opłaty stemplowe.

321.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

102. *(art. 66).* Pismo stwierdzające sprzedaż udziału w spółce handlowej, podlega opłacie w wysokości 1% nawet wówczas, gdy majątek spółki składa się z nieruchomości (L. D. V. 9407/7).

Monopol tytoniowy.

322.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 września 1927 r.

w sprawie ustalenia kompetencji władz skarbowych do nadawania i cofania koncesyj na sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Na zasadzie art. 13 ust. 2 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Prawo nadawania koncesyj na detaliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych przysługuje władzom skarbowym I instancji t. j. urzędom skarbowym akcyz i monopolów państwowych, z wyjątkiem sprzedaży wyrobów tytoniowych specjalnych i importowanych, co do których obowiązuje nadal rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 699).

Koncesję na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych nadają władze skarbowe II instancji t. j. izby skarbowe i śląski urząd wojewódzki (wydział skarbowy).

§ 2. Przeciw odmówieniu koncesji nie przysługuje stronie interesowanej żaden środek odwoławczy.

Zażalenia przeciw odnośnym decyzjom władz wymienionych w poprzednim paragrafie, wnoszone do tych samych władz, które koncesję nadały, nie będą rozpatrywane.

Władze skarbowe wyższych instancyj mogą natomiast, wedle swego uznania, rozpatrzeć wniesione do nich zażalenie. Jeśli takie zażalenie wniesione zostanie do Ministerstwa Skarbu, to, w razie rozpatrywania go, nastąpi to w sposób unormowany w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 742).

§ 3. Przeciw cofnięciu koncesji przysługuje stronie odwołanie, które złożone być winno u władzy, która orzekła o cofnięciu, w terminie dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

§ 4. Odwołania te rozstrzygają w drugiej i zarazem ostatniej instancji izby skarbowe (wydział skarbowy województwa śląskiego), w razie cofnięcia koncesji na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych, zaś Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, gdy chodzi o cofnięcie koncesji na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych; przeciw decyzjom tym dalszy środek odwoławczy nie przysługuje. W razie zaś wniesienia mimo to zażalenia wchodzą w zastosowanie postanowienia § 2 ust. 2 i 3.

§ 5. Wszelkie postanowienia dawniejszych rozporządzeń i przepisów tracą moc obowiązującą, o ile są sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 88 z dnia 13 października 1927 r., poz. 794).

323.

OKÓLNIK Nr. VI. 19295/3/27.

W sprawie zmiany załącznika do instrukcji o postępowaniu ze skonfiskowanemi przedmiotami o monopolu tyton.

Do Izby Skarbowej (wszystkie) Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

W związku ze zwinięciem fabryki wyrobów tytoniowych w Jagielnicy, Zabłotowie i Grudziądzu; oraz z zaniechaniem wyrobu cygar w Państwowej Fabryce wyrobów tytoniowych w Winnikach i Monasterzyskach zmienia się wykaz zakładów i urzędów Monopolu Tytoniowego, do których należy odsyłać skonfiskowane materjały tytoniowe, ogłoszony jako załącznik do ustępu II instrukcji z dnia 23 listopada 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 32, poz. 349).

Odtąd urzędy winny przesyłać skonfiskowane wzgl. zdeponowane materjały tytoniowe do zakładów i urzędów wymienionych w załączonym wykazie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Wojtowicz.*

W Y K A Z

Załącznik do L. D. VI. 19295/3.

zakładów i urzędów Monopolu Tytoniowego, do których należy odsyłać skonfiskowane materjały tytoniowe.

Urzędy skarbowe (celne), mające siedziby na terenie Izby Skarbowej	Surowiec *) niefermentowany	Surowiec fermentowany	Cygara	Papierosy	Tytoń krajany i wysiewki tytoniowe	Machorka	Presówka i skrętki	Tabaka do zażywania i miał tytoniowy	Tytoń do żucia
	Winny odsyłać do Państwowych Fabryk wyrobów tytoniowych lub urzędów wykupu tytoniu								
a) Lwów stosownie do siedziby organu odsyłającego	Zabłotów 1) Borszczów 2) Jagielnica 3) Monasterzyska	Monasterzyska Winniki	Kraków	Monasterzyska Winniki	Monasterzyska Winniki	Kowel	Kraków	Winniki	Starogard
b) Kraków	Wodzisław	Kraków	Kraków	Kraków	Kraków	Kraków	Kraków Wodzisław	Winniki	Starogard
c) Województwo Śląskie	Wodzisław	Kraków	Wodzisław	Kraków	Kraków	Poznań-Łaz.	Wodzisław	Starogard	Starogard
d) Poznań	Grudziądz 3	Poznań-Łaz.	Bydgoszcz Kościan	Poznań-Łaz. Poznań-Jeż.	Poznań-Łaz.	Poznań-Łaz.	Wodzisław	Starogard	Starogard
e) Grudziądz	Grudziądz 3	Poznań-Łaz.	Bydgoszcz	Poznań-Łaz. Poznań-Jeż.	Poznań-Łaz.	Poznań-Łaz. Starogard	Wodzisław	Starogard	Starogard
f) Łódź	Warsz.-Ochota	Łódź	Bydgoszcz	Łódź	Łódź	Łódź	Wodzisław	Starogard	Starogard
g) Warszawa	Warsz.-Ochota	Warsz.-Miast.	Bydgoszcz	Warszawa-M.	Warsz.-Miasto	W—wa-Miasto	Wodzisław	Starogard	Starogard
h) Białystok	Grodno	Białystok Grodno	Bydgoszcz	Białystok Grodno	Białystok Grodno	Białystok Grodno	Wodzisław	Starogard	Starogard
i) Wilno	Grodno	Wilno	Bydgoszcz	Wilno	Wilno	Wilno	Wodzisław	Starogard	Starogard
j) Brześć n/B.	Krzemieniec 2	Kowel	Kraków	Kowel	Kowel	Kowel	Wodzisław	Winniki	Starogard
k) Łuck	Krzemieniec 2	Kowel	Kraków	Kowel	Kowel	Kowel	Wodzisław	Winniki	Starogard
l) Lublin	Wars.zawa-Ochota	Warszawa-Miast.	Kraków	W—wa-Miasto	Warszawa-Miasto	Warszawa-Miasto	Wodzisław	Winniki	Starogard
ł) Kielce	Warszawa-Ochota	Radom	Kraków	Radom	Radom	Warszawa-Miasto	Wodzisław	Winniki	Starogard

*) t. j. pochodzący z plantacji krajowych.

1) Inspektorat Uprawy Tytoniu.
2) Urząd Wykupu Tytoniu.
3) Urz. Wykupu Tytoniu i Państw. Magazyn wyrobów tytoniowych.

Monopol spirytusowy.

324.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 września 1927 r.

o ustalaniu cen sprzedażnych wódek monopolowych.

Na mocy art. 20 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam co następuje:

§ 1. Detaliczną cenę sprzedażną wódek monopolowych łącznie z butelką od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia określa się następująco:

a) mocy 40° w naczyniach o pojemności 0,1 litra 65 gr.

b) mocy 45° w naczyniach o pojemności 0,1 litra 70 gr.

c) „wyborowa" mocy 40° w naczyniach o pojemności

	1 litr	0,5 litra	0,25 litra
zł.	6,25	3,15	1,65

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 88 z dnia 13 października 1927 r., poz. 795).

Monopol soli.

325.

OKÓLNIK L. 9380/27/WB.

o ułatwieniu w obrocie solą bydlęcą.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV (wszystkie)
Śl. Urzędu Wojew. Wydział Skarbowy w Katowicach

do wiadomości z poleceniem pouczenia podległych organów Kontroli Skarbowej o treści i znaczeniu wprowadzonych ułatwień w obrocie solą bydlęcą, należy przytem polecić podległym organom, by prowadziły ewidencję otrzymywanych z Biura Sprzedaży zawiadomień i bezzwłocznie donosiły w drodze służbowej Izbie i Biuru Sprzedaży Soli o zauważonych wypadkach, świadczących o nadużyciach z tą solą.

Hurtownicy soli jadalnej mogą tę sól nabywać, jednakże winni przechowywać ją oddzielnie od soli jadalnej, t. j. w lokalu nie mającym bezpośredniego połączenia z magazynem soli jadalnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Wojtowicz.*

Do Biura Sprzedaży Soli w/m.

W celu powiększenia zbytu soli bydlęcej skażonej tak z uwagi na potrzeby gospodarki solnej jak ze względu na doniosłość stosowania tej soli w rolnictwie rozszerzając ramy przepisu § 5 rozp. M. S. z 19/II 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 19)— upoważnia się Biuro do wykonywania zamówień i zarządzenia wysyłek soli bydlęcej, skażonej po uprzedniem wpłaceniu należności za te wysyłki wzgl. na kredyt ,gdy zamówienie pochodzi od firmy korzystającej już z kredytu w Biurze, bez żądania od zamawiającego jakichkolwiek ze strony władz skarbowych zaświadczeń.

Celem umożliwienia władzom skarbowym posiadania ewidencji osób i firm tę sól zamawiających i stwierdzenia, czy takie ułatwienie sprzedaży soli bydlęcej nie stanowi dla ludzi niesumiennych zachęty do nadużyć, należy równocześnie z wydanem zarządzeniem wysyłki, zawiadomić najbliższy miejsca odbioru tej soli Urząd lub inspektorat wzgl. oddział Kontroli skarbowej o skierowaniu pod danym adresem przesyłki soli. Temsamem postanowienia tut. reskr. z dnia 30/XI L. 17513 i z dnia 12/I L. 19898/26 tracą moc obowiązującą co do zawartych tam ograniczeń.

Warszawa, dnia 2 maja 1927 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Wojtowicz.*

Monopol zapałczany.

326.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 września 1927 r.

w sprawie należytości monopolowej od zapałek, przywożonych z zagranicy.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 561) zarządzam co następuje:

§ 1. Należytość monopolową od zapałek, przywożonych z zagranicy, ustanawia się w wysokości 5 groszy od pudełka, zawierającego nie więcej jak 60 sztuk zapałek.

Postanowienie to nie odnosi się do zapałek, przywożonych z zagranicy przez podróżnych na osobisty użytek w ilości co najwyżej 2 pudełek, zawierających do 60 zapałek w każdem, na osobę, zgodnie z art. 3 ustęp 2 na wstępie powołanej ustawy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 87 z dn. 8 października 1927 r., poz. 785).

Przepisy celne.

327.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 września 1927 r.

w sprawie stacyj, upoważnionych do wydawania świadectw oceny nasion.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1926 r. w sprawie uzupełnienia § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 407) uzupełnia się następująco spis zagranicznych stacyj oceny nasion (rozdział II spisu), ogłoszony w „Monitorze Polskim" z dnia 5 sierpnia 1926 r. Nr. 176, poz. 521,

„23 Niemcy.

Das Hamburgische Staats-Institut für angewandte Botanik".

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski Nr. 227 z dnia 4 października 1927 r., poz. 591).

328.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 19 września 1927 r.

o związkach eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 10 sierpnia 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie kapeluszów i stożków (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 650).

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 10 sierpnia 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie kapeluszów i stożków (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 650) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostaje upoważniony: „Związek Eksportowy Polskiego Przemysłu Włókienniczego" w Łodzi.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Sprawy walutowe.

329.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 października 1927 r.

o planie stabilizacyjnym i zaciągnięciu pożyczki zagranicznej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co **następuje:**

Art. 1. W celu stabilizacji waluty i naprawy stanu gospodarczego ustala się plan stabilizacyjny, zawarty w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. W związku z realizacją planu stabilizacyjnego upoważnia się Ministra Skarbu do zaciągnięcia zagranicznej pożyczki na sumę nominalną 62.000.000 dolarów Stanów Zjednocz. Ameryki i 2.000.000 funtów szterlingów i do wypuszczenia w tym celu obligacyj państwowych do wysokości nominalnej sumy pożyczki oraz do sprzedania tych obligacyj.

Art. 3. Warunki emisji pożyczki, a w szczególności cena sprzedaży i sposób zabezpieczenia obligacyj, jako też prowizje i koszty oraz wszelkie inne warunki, związane z emisją i spłatą pożyczki, ustalone zostaną szczegółowo w umowie lub umowach, które zawarte będą w tym celu przez Ministra Skarbu z zachowaniem przepisów, poniżej wyłuszczonych.

Art. 4. Oprocentowanie obligacyj nie może przekraczać 7 od sta rocznie. Okres umorzenia ustala się na lat 20.

Umorzenie obligacyj będzie dokonywane w terminach półrocznych w sposób, określony szczegółowo w umowie o pożyczkę, po 103% wartości nominalnej.

Obligacje mogą być skupione przedterminowo w całości lub częściowo po 103% ich wartości nominalnej, poczynając od 15 października 1937 roku.

Art. 5. Obligacje i kupony pożyczki będą zwolnione od wszelkich podatków, stempli, opłat i należytości zarówno już obowiązujących w Polsce, jak i tych, które mogą być w przyszłości wprowadzone.

Art. 6. Spłata kapitału i odsetek od obligacyj będzie zabezpieczona wpływami z ceł przywozowych i wywozowych i wpływami ubocznemi z tychże ceł.

Art. 7. **Obligacje** pożyczki i kupony od nich będą wyrażone w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki w złocie, jak również w funtach szterlingach. Obligacje, wyrażone w dolarach, będą

płatne również w funtach szterlingach, frankach szwajcarskich, florenach holenderskich i koronach szwedzkich według stosunku:

4,8665 dolarów . . . . = Ł 1
5,183 franków szwajcarskich . . . = $ 1
2,488 florenów holenderskich . . = $ 1
3,731 koron szwedzkich . . . . = $ 1

a także będą płatne we frankach francuskich po kursie, stosowanym w Paryżu do czeków na Nowy York, płatnych za okazaniem w dacie przedstawienia obligacyj do zapłaty.

Obligacje, wyrażone w funtach szterlingach będą płatne również w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki w złocie według stosunku 4,86 dolarów = Ł 1.

Tekst obligacyj i umów, związanych z emisją pożyczki, może być ustalony w językach angielskim i francuskim.

Art. 8. Minister Skarbu władny jest przelać upoważnienie do podpisania tekstu obligacyj na Posła Rzeczypospolitej Polskiej w Waszyngtonie lub w Londynie lub na innych przedstawicieli Rzeczypospolitej.

Art. 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i innym właściwym ministrom.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) Dr. *Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

Załącznik do rozp. Prez. Rzeczypospolitej z dn. 13 października 1927 r. (poz. 789).

PLAN STABILIZACYJNY RZĄDU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Celem stabilizacji złotego na podstawie złotej, ustalenia kredytu Polski w kraju i zagranicą oraz zabezpieczenia mocnej podstawy dla ekonomicznego rozwoju kraju, Rząd postanawia — o ile to dotyczy środków rządowych — przeprowadzić następujący plan:

Część I.

Zarządzenia budżetowe, skarbowe i administracyjne.

1) Budżet.

Rząd uznaje, że równowaga budżetowa, już osiągnięta za rok 1926/27, winna być ustalona na mocnych i trwałych podstawach; dla zabezpieczenia tych wyników od przypadku i niepewności Rząd uczyni następujące zarządzenia, mające na celu osiągnięcie nadwyżek budżetowych w ciągu najbliższych dwóch lat.

Budżet na rok 1927/28.

Na rok budżetowy 1927/28 Rząd przeprowadzi niezwłocznie zwiększenie dochodów, aby zadośćuczynić dodatkowym wydatkom na cele administracyjne, wynoszącym około 80 miljonów złotych, na opłatę ciężarów, płynących z pożyczki stabilizacyjnej poniżej opisanej, i na istotną nadwyżkę; wysokość tych zwiększonych dochodów wyniesie co najmniej 300 miljonów złotych.

Budżet na rok 1928/29.

Budżet na rok skarbowy 1928/29 będzie przewidywał istotną nadwyżkę.

2) Zarządzenia budżetowe i administracyjne ogólnego charakteru.

Żadne wydatki w ciągu lat budżetowych 1927/28 i 1928/29, nieprzewidziane szczegółowo w budżecie, nie mogą być uskutecznione, o ile nie będzie spowodowane odpowiednie powiększenie dochodów w tym okresie czasu, na który wydatki te są przyznane. Wydatki te obejmują między innemi obsługę wszelkich pożyczek.

Wszelka nadwyżka, osiągnięta w danym miesiącu, będzie użyta tylko na cele, wyszczególnione w bieżącym budżecie, albo w następnym.

Jeżli po kwartalnym przeglądzie sytuacji budżetowej okaże się, że wydatki były zbyt nisko, albo dochody zbyt wysoko oszacowane i że w wyniku jednej albo obu tych okoliczności saldo dochodów i wydatków w końcu okresu kwartalnego było niższe, aniżeli przypuszczano, i ewentualnie grozić będzie naruszeniem równowagi budżetowej pod koniec roku — Rząd natychmiast zmniejszy wydatki albo zapewni sobie dodatkowe dochody.

Rząd będzie kontynuował obecny system miesięcznych budżetów.

Szczegółowe wydatki wszystkich ministerstw będą zatwierdzane przez Ministra Skarbu i prze-

noszenia dochodów z jednego działu na drugi nie mogą być zatwierdzone inaczej, jak za jego zgodą.

Wszystkie wpłaty na rzecz Rządu i wypłaty rządowe będą dokonywane za pośrednictwem Banku Polskiego, Pocztowej Kasy Oszczędności i kas skarbowych. Wszystkie wolne fundusze skarbowe będą lokowane w Banku Polskim, który będzie stale i perjodycznie informowany o stanie rozrachunków Skarbu z Pocztową Kasą Oszczędności i kasami skarbowemi.

Dochody i wydatki wszystkich przedsiębiorstw państwowych nieskomercjalizowanych będą administrowane oddzielnie od ogólnych rachunków państwowych w ten sposób, aby wpływy brutto i nadwyżki dochodów z tych wpływów nie mogły być użyte w sposób inny, aniżeli ten, jaki jest przewidziany w budżecie. Budżety i finansowe operacje przedsiębiorstw państwowych skomercjalizowanych będą poddane kontroli Ministra Skarbu.

Minister Skarbu będzie wykonywał nadzór nad lokowaniem wolnych funduszów przedsiębiorstw państwowych w tym celu, aby fundusze te były zużywane zgodnie z polityką pieniężną, za którą na podstawie części II jest odpowiedzialny Bank Polski.

Rząd w możliwie najkrótszym czasie zorganizuje koleje na zasadach autonomicznych albo na zasadach handlowych.

Rząd przygotuje bezzwłocznie plan reformy systemu podatkowego i przedsięweźmie kroki, niezbędne dla wprowadzenia go w życie, po zasięgnięciu opinji specjalnie utworzonego komitetu.

Minister Skarbu utworzy specjalny komitet dla przestudjowania sytuacji banków i dla opracowania sposobów jej naprawy.

Rząd postanawia, że Minister Skarbu nie będzie korzystał w ciągu roku 1927/28 z uprawnienia, które mu zostało udzielone przez art. 9 ustawy skarbowej z dnia 22 marca 1927 r., a które upoważnia go do udzielania z funduszów skarbowych pożyczek bankom państwowym, samorządom, przedsiębiorstwom publicznym, jak również na inne cele, oraz że Minister Skarbu nie zażąda wprowadzenia takiego artykułu do przyszłych budżetów. Jednakowoż w toku ustalenia niezależnego systemu finansów samorządowych Skarb może udzielać samorządom krótkoterminowych pożyczek na termin, nie przekraczający 12 miesięcy, pod warunkiem, że zaliczki te nie przewyższą 20% podatków, pobieranych rocznie na rzecz komun jako całości.

3) Pożyczki rządowe.

Rząd uznaje zasadę, że z wyjątkiem wypadków poważnej i nieprzewidzianej ostateczności nie będzie pożyczał na potrzeby budżetu zwyczajnego. Powyższe jednakowoż nie ma na celu uniemożliwienia krótkoterminowych operacyj, wymienionych w części I dział 5.

Rząd nie będzie zaciągał ani wewnętrznych, ani zagranicznych pożyczek długoterminowych dla celów budżetowych w ciągu trzech lat. Jednakowoż Rząd może zaciągać pożyczki na cele produkcyjne po uprzedniem zasięgnięciu opinji Doradcy (wspomnianego niżej), który zakomunikuje mu swoją opinję o charakterze doradczym co do proponowanej operacji pożyczkowej o ile dotyczy to wykonania niniejszego planu. Ponadto zanim zostanie zatwierdzona jakakolwiek zagraniczna pożyczka, gwarantowana przez Rząd, albo jakakolwiek zagraniczna pożyczka samorządowa, Rząd zasięgnie opinji Doradcy, który zakomunikuje mu swoją opinję w sposób powyżej przewidziany.

4) Spłacenie istniejącego długu płynnego.

Rząd spłaci swój teraźniejszy dług płynny, obliczany obecnie na 25 miljonów złotych, i w tym celu zdeponuje odpowiednią sumę w Banku Polskim w celu użycia jej tylko na spłatę tego długu płynnego w terminie jego płatności.

5) Stworzenie rezerwy skarbowej.

Rząd zdeponuje w Banku Polskim 75 miljonów złotych jako rezerwę skarbową. Z sumy tej Skarb będzie korzystać, gdy wykaże Doradcy (poniżej wspomnianemu) konieczność umożliwienia Skarbowi pokrycia bieżących wydatków w chwilach, kiedy wpływy bieżące są niedostateczne, a to w szczególności w sezonowych okresach, gdy Rząd ma do zapłacenia poważne sumy, a bieżący dochód skarbowy jest z natury rzeczy niski.

Rząd może również rozporządzać rezerwą skarbową na tych samych warunkach celem antycypacji dochodów z podatków i opłat. Sumy podjęte z rezerwy skarbowej muszą być zwrócone w ciągu 6 miesięcy.

Rezerwa skarbowa niebędzie zniesiona, ani zmniejszona tak długo, dopóki Bank Polski i Doradca nie przyjdą do przekonania, że wewnętrzne warunki rynkowe dla uzyskania pożyczek krótkoterminowych ustabilizowały się dostatecznie, by uczynić tę rezerwę zbyteczną, albo że rezerwa skarbowa może być i będzie odtworzona z nadwyżek budżetowych.

Część II.

Stabilizacja walutowa.

1) Ogólna deklaracja Rządu.

Rząd oświadcza, że — zgodnie z rozporządzeniem w sprawie uregulowania obrotu pieniężnego z dnia 22 października 1926 r. — zrzekł się prawa emisji biletów państwowych i że nie będzie ich więcej emitował. Bank Polski będzie jedyną instytucją emisyjną. Na mocy obecnego statutu Bank Polski jako spółka akcyjna jest całkowicie niezależny od Rządu. Rząd nie jest upoważniony do uzyskiwania zaliczek od Banku ani do powodowania Banku do emisji biletów na pożyczki dla Rządu z wyjątkiem jednakowoż tych, które się mieszczą wyraźnie w granicach obecnie dozwolonych przez statut Banku.

Rząd pożyczył obecnie od Banku 25 miljonów złotych na mocy statutu Banku, przyznającego pożyczki Rządowi w wysokości do 50 miljonów złotych. Tak długo, jak istnieć będzie rezerwa skarbowa, Rząd nie będzie zaciągał dalszych pożyczek w Banku.

2) Ustalenie złotej podstawy dla waluty.

W faktycznym terminie przystąpienia do wykonywania niniejszego planu lub przed tym terminem Rząd ustali ustawowo nową wartość złotego w stosunku do złota, odpowiadającą w przybliżeniu jego obecnej wymiennej wartości.

W tym samym czasie zaprowadzony zostanie obowiązek wymienialności biletów Banku Polskiego na złoto albo na dewizy wymienialne na złoto. Statut Banku Polskiego przewiduje już, że bilety Banku Polskiego winny ostatecznie posiadać prawo wymienialności na złoto. Bank w porozumieniu z Doradcą przestudjuje sytuację w celu stwierdzenia, kiedy prawo to będzie mogło być wprowadzone bez obawy niebezpieczeństwa.

Przeszacowanie złota i zagranicznych rezerw na podstawie nowej wartości złotego spowoduje zysk, który będzie zaliczony na rachunek kapitału rezerwowego Banku.

3) Wycofanie biletów państwowych i emisja metalowego pieniądza zdawkowego.

W celu wycofania istniejących biletów zdawkowych, tak, aby bilety Banku Polskiego stanowiły jedyny papierowy środek płatniczy w obiegu, Rząd wpłaci Bankowi Polskiemu 140 miljonów złotych, wskutek czego Bank Polski przejmie zobowiązanie za połowę obecnych biletów państwowych i stopniowo zastąpi je własnemi biletami.

Rząd zdeponuje ponadto w Banku Polskim 90 miljonów złotych, przeznaczając je na bicie srebrnych monet o wartości obiegowej 2 i 5 złotych, niemniej niż 500 próby, w ogólnej wysokości 140 miljonów złotych, przytem reszta obecnych biletów państwowych, wynosząca 140 miljonów złotych, będzie wycofana.

Rząd nie będzie wybijał ani emitował zdawkowych monet ponad 180 miljonów złotych, obecnie znajdujących się w obiegu, i 140 miljonów złotych srebrnych monet na mocy powyższego upoważnienia, chyba, że Bank Polski uzna, że zachodzi potrzeba potemu.

4) Środki Banku dla zabezpieczenia stabilizacji waluty.

Bank Polski jest i w przyszłości będzie obowiązany dbać o trwałą stabilizację złotego wszystkiemi w jego mocy znajdującemi się środkami.

Rząd jest świadom tego, że Bank Polski zamierza w powyższym celu podjąć pewne kroki, opracowane w załączniku do niniejszego planu, oraz że niektóre z tych kroków wymagać będą zmiany jego statutu. Rząd przyjął do wiadomości plan Banku Polskiego i przystąpi do współpracy z nim tak, aby tym zamierzeniom bezzwłocznie zapewnić skutki prawne.

Zamierzenia te są następujące:

zmiana wymagań, dotyczących pokrycia;

zwiększenie kapitału zakładowego Banku;

wybór cudzoziemca na członka Rady Banku (niekiedy w niniejszym planie zwanego Doradcą);

zmiana statutu Banku w kierunku umożliwienia sprzedaży lub zastawu weksli, wyrażonych w walucie złotowej.

W związku z powiększeniem kapitału Banku Rząd subskrybuje powiększoną część kapitału na warunkach, przewidzianych w aneksie.

5) Regulowanie zagranicznych pożyczek prywatnych.

Rząd i Bank Polski współpracować będą w celu powściągnięcia prywatnych długoterminowych pożyczek zagranicznych, jeżeli Bank będzie znajdował, że pożyczki te są nadmierne i poczynają zagrażać stabilizacji waluty w przyszłości, i wspólnie zastosują takie środki, które będą się wydawały najodpowiedniejszemi dla opanowania sytuacji. Bank będzie miał prawo zakomunikowania swych poglądów, dotyczących celowości zakazu pożyczek zagranicznych w danym okresie czasu, a to dla obrony stabilizacji waluty.

Część III.

Specjalne przepisy dotyczące Doradcy.

1) Rząd zgadza się, że Doradca, przewidziany w części I, będzie zagranicznym członkiem Rady Banku, a to aby umożliwić mu jasną znajomość odnośnych administracyjnych i monetarnych wymagań planu.

2) Zagraniczny członek Rady Banku będzie pomagał i służył radami Rządowi za pośrednictwem Ministra Skarbu w zakresie różnych poczynań, przewidzianych w planie. Będą mu — za pośrednictwem Ministra Skarbu — udzielane takie informacje, które uważać będzie za potrzebne dla umożliwienia mu wywiązywania się z jego obowiązków, przewidzianych w planie.

3) Doradca będzie przygotowywał kwartalne sprawozdania, dotyczące postępu realizacji planu w poszczególnych punktach. Sprawozdania te będą adresowane do Banku Polskiego i szybko publikowane przez Bank.

4) Doradca w ciągu trwania swego urzędu będzie pełnił pewne funkcje przedstawiciela agentów fiskalnych pożyczki, przewidzianej w części IV.

5) Osobie, pełniącej czynności Doradcy, mogą być powierzone wszelkie funkcje, które ewentualnie będą przewidziane w jakichkolwiek układach, na mocy których banki zagraniczne na życzenie Banku Polskiego zdecydują się udzielić kredytu Bankowi Polskiemu.

6) Zagraniczny członek Rady Banku będzie wybrany na okres trzech lat. Może on wcześniej ustąpić, gdy uzna przedłużenie trwania jego funkcji za niepotrzebne. Jeżeli Doradca uzna, że wykonanie programu nie jest dostatecznie posunięte w końcu roku budżetowego 1929/30, Rząd zbada sytuację wspólnie z Doradcą i ustali z nim, jakie wymagania planu winny być kontynuowane i jak długo.

7) W wypadku jakiegokolwiek nieporozumienia, powstającego między Rządem a Doradcą na tle planu, każda ze stron powoła przedstawiciela i obaj zmierzać będą do wyrównania różnic. Jeżeli nie osiągną wyniku, obaj przedstawiciele wspólnie obiorą trzecią osobę innej narodowości jako rozjemcę, której decyzja będzie ostateczna.

Część IV.

Pożyczka zagraniczna.

1) Suma i zużycie.

Rząd zaciągnie pożyczkę w wysokości około 60 miljonów dolarów netto, które w cyfrach przybliżonych będą przeznaczone na następujące cele

a)	75.000.000	złotych na powiększenie kapitału Banku — część II punkt 4 aneks punkt c	8.330.000 $
b)	140.000.000	złotych na przejęcie przez Bank połowy emisji skarbowej netto — część II punkt 3 .	15.550.000 „
c)	90.000.000	złotych na konwersję połowy emisji skarbowej netto na monety srebrne — część II punkt 3	10.000.000 „
d)	25.000.000	złotych albo takie sumy, jakie będą potrzebne na umorzenie długu płyngo Skarbu—część I punkt 4	2.780.000 „
e)	75.000.000	złotych na utworzenie płynnej rezerwy Skarbu, zwanej rezerwą skarbową—część I punkt 5	8.330.000 „
f)	135.000.000	złotych na cele rozwoju ekonomicznego . . .	15.000.000 „

2) Nadzór nad zużyciem wpływów z pożyczki.

Ogólne zobowiązanie albo umowa pożyczkowa będzie przewidywała powołanie fiskalnych agentów dla pożyczki.

Wpływy z pożyczki będą wpłacone do Banku Polskiego i ich równowartość w złotych będzie zdeponowana w Banku Polskim na specjalnym rachunku, z którego będzie zwalniana na rzecz Rządu tylko na cele przewidziane powyżej. Odpowiednio do tego wszelka dyspozycja temi sumami w Banku Polskim będzie wymagała upoważnienia albo kontrasygnaty Doradcy jako przedstawiciela fiskalnych agentów.

Skoro tylko rezerwa skarbowa będzie zmniejszona lub zniesiona, jak to jest przewidziane powyżej przez część 1 punkt 5 i skoro akcje Banku będą sprzedane na rachunek Rządu, jak to jest przewidziane w aneksie punkt c), sumy stąd otrzymane mogą być użyte przez Rząd na cele produkcyjne, ustalone w porozumieniu pomiędzy Rządem a Doradcą.

Sumy z pożyczki, przewidziane w punkcie 1 f), będą użyte na cele kredytowe dla przedsiębiorstw państwowych i na cele kredytu rolniczego jako posiadającego cechy stałej użyteczności dla ekonomicznego rozwoju Rzeczypospolitej, zgodnie z zasadami i wytycznemi, ustalonemi w porozumieniu pomiędzy Rządem, Bankiem Polskim i Doradcą.

Rząd, Bank i Doradca przystąpią szybko do określenia zasad i wytycznych, na podstawie których kredyty będą mogły być wykorzystane, a to w tym celu, aby umożliwić szybkie zużycie pieniędzy, co powinno nastąpić przed upływem bieżącego roku.

Wpływy z pożyczki, przeznaczone na cele kredytowe i produkcyjne, przytoczone w dwóch poprzedzających ustępach, winny być zabezpieczone przez noty, weksle, obligacje, listy zastawne i inne zapisy dłużne, które to walory utworzą specjalny fundusz, administrowany oddzielnie z ramienia Rządu przez Bank Polski jako fundusz obrotowy, i to w sposób, odpowiadający przepisom i zamiarom planu.

Jeżeli jednakowoż całość lub część tego funduszu obrotowego nie będzie więcej potrzebna dla tych celów, dla których został on utworzony, to Rząd będzie mógł użyć tego funduszu na umorzenie obligacyj pożyczki zagranicznej, będących w obiegu.

3) Zabezpieczenie i nadzór nad niem.

Umowa pożyczkowa będzie przewidywała dochody celne jako zabezpieczenie obsługi pożyczki. Dochody te będą płacone w pierwszej linji do Banku Polskiego na specjalny rachunek fiskalnych agentów, podlegający rygorom i zwolnieniom przez przedstwiciela fiskalnych agentów, którym w pierwszym okresie będzie Doradca.

Aneks do części II.

a) Wymagania, dotyczące pokrycia złotego.

Wymagalne statutem Banku Polskiego pokrycie powiększone będzie do 40% i będzie się stosować do wszystkich zobowiązań tak w biletach, jak i depozytach. Trzy czwarte tego minimalnego pokrycia Bank będzie utrzymywał w złotych monetach względnie sztabach i co najmniej ¾ tych złotych monet i sztab będzie przechowywa w swoim skarbcu, pozostałą zaś $^1/_3$ może lokowac zagranicą.

b) Po stabilizacji złotego Bank Polski zaniecha obecnej praktyki udzielania pożyczek, zabezpieczonych zagranicznemi walutami.

c) Powiększenie kapitału zakładowego Banku.

Obecny kapitał zakładowy Banku wynosi 100 miljonów złotych i będzie powiększony o 50 miljonów złotych tak, że łączny kapitał i rezerwy Banku wyniosą około 200 miljonów złotych. Dodatkowy kapitał będzie początkowo nabyty przez Skarb po cenie, która będzie uzgodniona pomiędzy Bankiem i Skarbem, przy uwzględnieniu książkowej wartości kapitału zakładowego Banku w chwili realizacji niniejszego planu.

Przewiduje się, że przypuszczalnie 75 miljonów złotych mogą być potrzebne na ten cel. Wszelka suma ponad wartość nominalną kapitału

akcyjnego będzie przeniesiona na rachunek rezerwy.

Ustala się, że akcje nowej emisji, sprzedane Skarbowi, będą zdeponowane u Doradcy na rachunek Rządu z tem, że akcje w ten sposób zdeponowane będą sprzedawane publiczności. Jeżeli nie wszystkie akcje będą sprzedane w ciągu okresu funkcjonowania Doradcy, pozostałość będzie powierzona Prezesowi Banku Polskiego dla dalszej sprzedaży.

Akcje zdeponowane u Doradcy lub Prezesa Banku nie będą korzystały z prawa głosu i, jak długo będą one w depozycie, dywidenda, którąby za nie przypadała, będzie przelewana przedewszystkiem na poczet zwykłej dywidendy 8%, przypadającej na 100 miljonów złotych kapitału obecnie istniejącego. Rząd jednakowoż będzie miał prawo do dywidendy od swego portfelu, o ile ta będzie mogła być wypłacona przez Bank po uwzględnieniu zasady, zawartej w zdaniu poprzedniem, przyczem dywidenda ta nie może przekraczać 10%.

Jeżeli zdeponowane akcje zostaną sprzedane publiczności, będą one miały prawo do głosu i do dywidendy narówni z akcjami, będącemi obecnie w rękach publiczności.

d) Wybór zagranicznego członka Rady.

Bank Polski wybierze amerykańskiego eksperta na członka Rady Banku. Będzie on pomagał i doradzał Bankowi w sprawach, dotyczących zadań Banku, wypływających z niniejszego planu. Będzie on rezydował stale w Banku Polskim, o ile nie zdecyduje, że jego stały pobyt w Warszawie nie jest dłużej uzasadniony okolicznościami. Ten członek Rady będzie uprawniony do stworzenia sobie doradczego komitetu finansowych ekspertów, który to komitet będzie odbywał posiedzenia od czasu do czasu na jego zaproszenie i pod jego przewodnictwem. Ten członek Rady będzie za pośrednictwem kierownictwa Banku informowany o wszystkich operacjach Banku i jego sytuacji w tych szczegółach, które będzie uznawał za potrzebne.

W wypadku śmierci albo niezdolności do działania amerykańskiego członka Rady albo w wypadku jego ustąpienia z innych względów, niż z powodu stałego wygaśnięcia jego urzędu — będzie niezwłocznie powołany i wybrany w ten sam sposób następca tej samej narodowości.

W wypadku nieobecności albo niezdolności do pracy zagranicznego członka Rady i na jego żądanie będzie wyznaczony zastępca tej samej narodowości, który będzie wykonywał jego funkcje.

(Dz. U. R. P. Nr. 88 z dnia 13 października 1927 r., poz. 789).

330.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 października 1927 r.

o stabilizacji złotego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Waluta Rzeczypospolitej Polskiej oparta jest na złocie. Jednostką rachunkową waluty polskiej jest złoty (zł). Złoty dzieli się na 100 groszy (gr).

Art. 2. Z jednego kilograma czystego złota wybija się 5924,44 złotych.

Art. 3. Jedynie monety złote, wybijane na podstawie niniejszego rozporządzenia, oraz bilety Banku Polskiego są środkami płatniczemi mającemi moc umarzania zobowiązań przez zapłatę bez ograniczenia kwoty, o ile w myśl obowiązujących przepisów zapłata w inny sposób nie jest przewidziana.

Art. 4. Wysokość emisji monet złotych jest nieograniczona.

Art. 5. Monety złote wybijane są na rachunek Skarbu Państwa, jak również i na rachunek osób prywatnych, zgłaszających do przebicia na monety złote ilości złota nie mniejsze, niż 100 gramów czystego złota.

Art. 6. Poza monetami złotemi będą na rachunek Skarbu Państwa wybijane i puszczane w obieg monety z innych metali na zasadach, ustalonych w osobnem rozporządzeniu.

Wysokość emisji tych monet, wliczając w tę emisję składające się z tychże monet rezerwy kasowe Skarbu Państwa, nie może przekroczyć kwoty 320.000.000 zł, o ile w tym względzie nie nastąpi porozumienie z Bankiem Polskim.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie w przedmiotach unormowanych niniejszem rozporządzeniem tracą moc przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. z 1924 Nr. 37, poz. 401), ustawy z dnia 23 czerwca 1925 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 kwietnia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 466) oraz rozporządzenia Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 22 października 1926 r. w sprawie uregulowania obrotu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 610).

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. Nr. 88 z dnia 13 października 1927 r., poz. 790).

Pożyczki państwowe.

332.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1927 r.

w sprawie spłaty obligacyj 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 oraz obligacyj 8% pożyczki konwersyjnej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 741) oraz § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 czerwca 1924 r. w przedmiocie konwersji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 r. na 8% pożyczkę konwersyjną,— z dniem 1 października r. b. następuje termin płatności obligacyj 8% pożyczki złotej z r. 1922 oraz 8% pożyczki konwersyjnej.

Wartość imienna wyszczególnionych wyżej obligacyj, obliczona na podstwie art. 5 ustawy z dnia 26 września 1922 r. oraz rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1924 r. w g kursu przeciętnego dolara oraz franka szwajcarskiego na giełdzie warszawskiej w stosunku do równowartości złotego w okresie miesiąca, ewentualnie 2-ch tygodni, poprzedzających wypłatę, wynosi, jak następuje:

1) Obligacje 8% poż. złotej z r. 1922, wzgl. 8% poż. konwersyjnej im. wart. 10 zł. polskich w złocie — Zł. 17 gr. 25.

2) Obligacje 8% poż. złotej z r. 1922, wzgl. obligacje 8% poż. konwersyjnej im. wart. 50 zł. polskich w złocie — Zł. 86 gr. 25.

Kupony od wzmiankowanych obligacyj, obliczone w sposób jak wyżej, płatne z dniem 1 października 1927 r., będą opłacane, jak następuje:

1) za kupon im. wart. 40 groszy będzie wypłacone — Zł. — gr. 69,

2) za kupon im. wart. 2 złote, będzie wypłacone — Zł. 3 gr. 45.

Obligacje i kupony, za ich złożeniem, będą opłacone w Centralnej Kasie Państwowej w Warszawie oraz we wszystkich Kasach Skarbowych, w Banku Polskim, w Banku Gospodarstwa Krajowego i ich oddziałach oraz w Pocztowej Kasie Oszczędności.

Obligacje oraz kupony z terminem płatności z dnia 1 października r. b. mogą być przedstawiane do opłaty oddzielnie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski Nr. 227 z dnia 4 października 1927 r., poz. 592).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. Nr. 38399. 14/X. 1927 r. — 6000.